

NOVADNIEKS

OTRDIEN
1990. gada 17. aprīlī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 46 (6050)
Maksā 3 kap.

Reportāža

Visu pirmsliedņu nedēļu saulīte pa debesu jumu ripoja spoža un mirdzoša. Mākonus un lietu Debesu Tēvs droši vien taura siena laikam. Taču tagad, kad graudi galda zemē, kad mazajiem asniem kā dzīvība vajadzīga valgme, tūrumi kļūst arvien saukāki.

Visi, kas vasarās braukuši uz Viļānu pusi, pirms Galēniem noteikti ir priecājušies par plašajiem un līdzīgajiem labības laukiem. No ceļa tie nolaideni laižas līdz pat mežiem apvāršna malā. Nu tūrumi kūpēja. Viegls vējš iznēsāja putekļu mākonus, ko sacēla sējmašīnas. Kolhozā «Galēni» sējas laiks pašā spicē, mūsu vlesošānās dienas rītā graudaugi bija apsēti 597 hektāru platībā. Tas nozīmē, ka procentu izteiksmē tikuši jau pāri septiņdesmit. No vasarājiem tajā dienā jau bija iesēti vēl 27 hektāri lopbarības biešu jeb puse no ielānotā.

Kolhoza kantori tukšums un liels klusums. Savā vietā vienīgi priekšsēdētāja sekretāre. Dispečeros dabūjam zināt — kantora sējas pārlasot kartupeļus, gatavojot sējamo tiesu. Turpat arī noskaidrojam, ka agronomi varēsot satikt tikai pēc pāris stundām. Viņai darīšanas pašā kolhoza nomalē. Un te, centrā, nesot ko uzpasēt. Visi tāpat labi strādājot, šogad disciplīna ievērojami uzlabojusies. Lieta tāda, ka kolhozā notikusi pārkārtošanās. Agrāk saimniecībā bijušas četras brigādes. Katrā pa pāris tehnikas vienībām, tāpēc čabīnājuši uz priekšu tā lēnām un nesteidzīgi. Šogad izveidoti divi iecirkņi. Arī tehnika sadalīta pa iecirkņiem. Katram savi darbi zināmi, nevajag citiem uz pirkšiem skatīties. Darbi iet uz priekšu ātrāk.

Visas zlemāju platības un ilggadīgie zālāji minerālo mēslojumu jau vienreiz saņēmuši. Nu atbeidz mēslojot ganības. Kolhozā centīgi šūc augsni un noāc akmeņus.

Braucam gar lauka malu un pļestājam tur, kur galda automa-

Pirms Lieldienām Galēnos

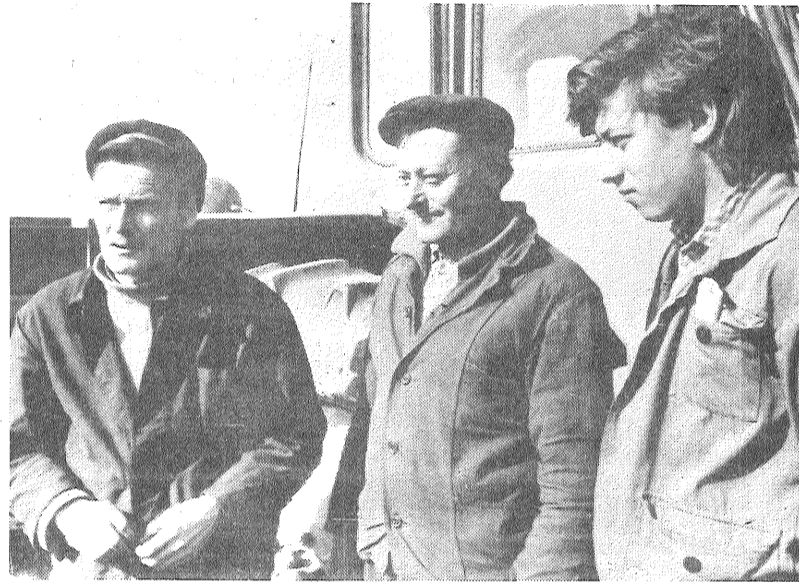
šina ar graudiem. Gan jau visas trīs viņa malā redzamās sējmašīnas piebrauks.

Visi sējēji esot Jāni. Pirmais atbrauc Brūderis. Kamēr palīgs pilda sējmašīnas tvertnes, mehānizators pārmij ar mums pāris vārdus. Par to, kā agrāk strādāts, kā veicas tagad. Jā, un kas tad rajona centrā jauns? Hm, pirms gadiem desmit ne prātā neienāca, ka atļaus tā skaisti Lieldienas svinēt, ka varēsīm sapņot par brīvu Latviju. Re, kā

laiki mainās... Pa to brīdi arī pārējie Jāni klāt, un ģimenes bilde gatava.

Braucam. Pie kartupeļu stirpām likuļo gaiši lakatīni. Sievas pārlasa kartupeļus. Ar smiekliem, anekdotēm, padziedāšanu. Sodien talcinieču tā pamazāk, vakar gan bijušas divdesmit piecas. Kad tāds krietns pulks, tad var arī krietni pastrādāt.

Galēnieši ir pastrādājuši. Var mierīgu prātu arī Lieldienas svinēt.
L. KIRILLOVA

ATTELOS:

daudz rociņu, daudz darbiņa padarīja — tas par kartupeļu pārlasītājam; Jānis Brūderis zemi kopj kopš 1953. gada. Bet starp viņu un

jauniņo Jāni Viļānu stāv trešais Jānis — Upenieks; graudi birst sējmašīnā un kluši san, bet pēc pāris mēnešiem tāda melodija sanēs jau vārpās.

J. SILICKA foto

Gaidām jūsu priekšlikumus

Sūrs ir Latgales un latgališu liktenis. Vēstures riteņi ir griezuši tā robežas. Te Latgale piederēja vācu baroniem, te polu paņiem, bet līdz revolūcijai tā ietilpa cariskās Krievijas Vitebskas guberņā. Tās teritorijā apmetās uz dzīvi dažādu tautību cilvēki. No neatmināmiem laikiem kopā ar latgališiem dzīvo krievi un baltkrievi, ebreji un polji.

Mūsu straujajā laikmetā, lielo pārnaiņu laikā zūd ne tikai kultūras, bet arī morālās vērtības. Viens no varenajiem ir teicis: «Skaistums glābs pasauli». Pildnībā ptekrītu teiktajam, bet grību piebilst: «Ne tikai skaistums ir acināts glābt pasauli, bet arī labestība un tikums».

Bet tikumības atdzimšanu veicina kultūras vērtību atdzimšana. Preiļu novadā pastāvīgi dzīvo liels daudzums krievu, kuru priekšteči te ir nakuši no senajiem laikiem, proti, 14. un 15. gadsimtos. Viņus vienotja viens — Avvakuma vecā ticība, no tā arī radies viņu nosaukums — vecticībnieki. Viņi apmetās etniskās grupās. Būvēja savus tempļus — «lūgšanu namus», apstrādāja zemi, audzināja bērnus un, kā prata, saglabāja savas tradīcijas, kultūru.

Taču pēdējos trijos gadu desmitos, kad cilvēkos mēģināja nonāvēt ticību, dzēst robežu starp pilsētu un laukiem, vecticībnieku sādžas palika tukšas, tempļi novecoja un aizauga ar nezālēm ceļi uz tām. Cilvēki pamet savus mājokļus, iet postā kultūra, un līdz ar to — arī tikumība.

Preiļu rajonā dzīvo liels daudzums krievu. Viņiem arī izskaidrēja acinājums kādā no sabiedriskajiem saietiem organizēt krievu latgališu biedrību.

Uz šo acinājumu atsaucās vairāk nekā 60 cilvēki.

Tika sarīkota pirmā sapulce un izveidota iniciatīvas grupa.

Mēs, es un I. Kirilovs, bijām Daugavpilī, pie mūsu kaimiņiem, kur jau organizētas dažas līdzīgas biedrības. Tā ir polu biedrība «Promen», ebreju biedrība un krievu kultūras biedrība «Rusiči». So biedrību vada DPI krievu literatūras katedras vadītājs E. Mekšs. Viņš pastāstīja, ka par šīs biedrības iniciatoriem kļuva Daugavpils dramatiskā teātra bijušie divi aktieri, bet pakāpeniski biedrība paplašinājās. Patlaban tajā ir aptuveni tūkstoš biedru. Biedrība dzīvo pilnvērtīgu dzīvi. Nosvinēti Ziemassvētki, organizēti Pasternaka

pieminās vakars. Izveidots folkloras ansamblis, ko mums ieteica uzaicināt ciemos (kavēšanās saistīta ar transportu).

Vienā no rajona laikraksta marta numuriem bija publicēts aicinājums Preiļu iedzīvotājiem. Tika ierosināts atbalstīt krievu latgališu biedrības izveidošanas ideju, tās programmas galveno ideju, virzienus.

Bija norādīti tālrunu numuri uzzināt un, protams, jauniem priekšlikumiem. Bet šis aicinājums palika nepamanīts. Visādā ziņā ne priekšlikumu, ne uzzinātu nav bijis.

Cienījamie Preiļu pilsētas iedzīvotāji!

Ja jums ir dārga jūsu tautas kultūra, ja jūs vēlaties zināt savas izcelsmes pirmavotus, ja esat ieinteresēti saziņāties savā dzimtajā valodā, mēs piedāvājam jums iekļauties mūsu biedrības darbībā.

Uzziņas var saņemt pa tālruniem 21747, 22081 darbdienu, 22620 — pēc plkst. 17.00.

I. BORISENKOVA,
krievu latgališu biedrības iniciatīvas grupas locekle

Aizkalnes un Riebiņu vēlēšanu iecirkņu komisijas

Pamatojoties uz Latvijas PSR likuma «Par Latvijas PSR vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām» 23. pantu, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes prezidijs Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātu vēlēšanām Aizkalnes, Riebiņu un Opūgu vēlēšanu apgabalos izveidojis Aizkalnes un Riebiņu vēlēšanu iecirkņu komisijas šādā sastāvā:

2. AIZKALNES VĒLESANU IECIRKNIS

Aivars Anspoks, Gaļina Cvetkova, Anna Daniļeviča, Ārija Grigorjeva, Aleksandrs Joksts, Marija Malčāne, Zoja Matvejeva, Lidija Plociņa, Jānis Ročāns, Elizabete Sparāne, Silvija Vaikule — visi no Aizkalnes ciema vēletājiem.

20. RIEBIŅU VĒLESANU IECIRKNIS

Vasilis Abajevs, Ivans Paštars, Nina Rumaka — no kolhoza «Sarkanais Oktobris» 2. ražošanas iecirkņa darba kolektīva padomes; Vasilis Kocmačs, Aivars Pokšāns, Romāns Sidorovs — no kolhoza «Sarkanais Oktobris» 1. ražošanas iecirkņa darba kolektīva padomes; Anastasija Beināroviča, Fjodors Gromovs, Aleksandra Isajeva, Pēteris Skutelis, Ivans Staričenko, Valentīna Skuratova, Anastasija Vagabova, Ivasejs Vorobjovs — no kolhoza «Sarkanais Oktobris» valdes; Alla Ivanova — no Riebiņu vidusskolas darba kolektīva.

Latvijas PSR Ministru Padomē

Lai radītu labvēlīgus apstākļus darbaļaužu atpūtai un racionāli izmantotu darba laiku, republikas Ministru Padome nolēmusi pārcelt brīvdienu no 1990. gada 28. aprīļa uz 30. aprīli.

Tādējādi 1. Maija svētkos šogad būs četras atpūtas dienas — 29. un 30. aprīlis, 1. un 2. maijs.

„Pienenīte“ gandrīz pašā pieneņu laikā...

ATTEĻOS:

● Klova kolhoza labākie lopkopēji: tejkopējs Pēteris Betlers, slaucēja Genovefa Trūpa, cūkkopēja Antopina Upenece, slaucēja Valentīna Šjapina [tika uzņemta četrtūkstošnieku sekcijā]. Ar viņiem kopā redzam kolhoza priekšsēdētāju Bronislavu Laizānu [atšēlā pirmais no kreisās] un galveno zootehniķi Jāzepu Ivanānu [atšēlā pirmais no labās]. Kolhozs atzīts par labāko linkopībā, lopbarības ražošanā un tās kvalitātes paaugstināšanā.

● Cetrtūkstošnieku sekcijā tika uzņemta jaunā slaucēja no Raiņa kolhoza Janīna Čerpinska [atšēlā pa kreisi]. Viņa atzīvotājā gadā no katras brūnājas izslaukusi vidēji 4 995 kilogramus piena.

● Šajā sekcijā uzņēma arī slaucēju Izi Bisteri no kolhoza «Ezeriems» [atšēlā pa labi].

J. SALNAVIEŠA foto

JAU ZIED māllepēs un briest pieneņu pumpuri. Laudis zina, ka, dodot gotiņām pieneņu, slaucenēs piens ir treknis un slaukums brangs. Varbūt tieši tāpēc mehanizētās slaukšanas meistaru klubam dots šāds nosaukums. Tajā par biedriem tiek uzņemtas lopkopības darbinieces, kuras no katras govīs ir izslaukušas astoņi, septiņi, seši, pieci, četri tūkstoši kilogramu piena gadā. Arī tās jaunās mehanizētās slaukšanas meistares, kurām rezultāti varbūt pagaidām mazliet pieticīgāki par izcilnieču sasniegumiem, bet kurām ir darba tikums.

Kolhoza «Nākotne» nesen laipni uzņēma kluba «Pienenīte» biedres un arī citus darba pirmrindniekus — mehanizatorus, kombainierus, cūkkopējus, linkopjus. Ar agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» rūpēm šis sarīkojums kļuvis gan tradicionāls, gan skaisti organizēts.

Informāciju par kluba biedru veikumu pērn sniedza tā prezidente, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» slaucēja Valentīna

Sidorova, kura no savas grupas pati ir izslaukusi vidēji 5 669 kilogramus piena. Labs veikums arī viņas darbībasdrenēm. Piemēram, Marija Lazareva, kuras aprūpē ir melnrābās govīs, pērn izslaukusi 8 083 kilogramus piena, Anastasija Juganova — 7 823, Antopina Loģinova — 7 563, Feklenija Danilova — 7 331 kilogramu vidēji no govīs. Labi darba rādītāji arī Raiņa kolhoza mehanizētās slaukšanas meistarei Annai Rinčai, kura no Latvijas brūnajām govīm pērn ir ieguvusi 5 590 kilogramus piena.

Klubā «Pienenīte» pērn bija 134 biedri. Šogad tas papildināties par 32. Piecas slaucējas šogad tiek uzņemtas jauno lopkopēju sekcijā. Nēdaudz, bet tomēr ir gadījumi, kad no kluba jāiziet, ja izslaukumi divus gadus pēc kārtas nesasniedz noteiktos.

Ziedi, balvas, mūzika... Tie mīļās ar labiem vēlējumiem. Viens no galvenajiem: lai būtu laba vasara ar dāsnu zālī, smaržīgu un savlaicīgi savāktu stenu. Lai

Sagaidot V. I. Leņina 120. dzimšanas dienu

Leņins un Staļins: divas pozīcijas nacionālajā jautājumā

Gadu desmitiem ilgi tauta tika apdullināta ar personības kulta lozungu: «Staļins — tas ir Leņins šodien». Tagad modā ir lozungi: «Leņins — tas ir Staļins vakar». Patiesām, 1922. gada pavasarī pēc Kameņeva ieteikuma Leņins rekomendēja Staļinu partijai jaunajam postenim — ģenerālsekretāra amatam, kuru Vladimirs Iljičs uzskatīja par tūri tehnisku, organizatorisku. Taču jau vasarā un rudenī, slimības laikā tuvāk iepazītinājis Staļinu, viņš pret nākamo tirānu uzsāka nesaudzīgu cīņu. Bet ziemā, būdams jau smagi slims, Leņins uzrakstīja vēstuli XII kongresam, kurā aicināja atbrīvot Staļinu no ģenerālsekretāra pienākumiem. Slimība neļāva Leņinam izdarīt dzīlas politiskas izmaiņas, krasi pārskatīt uzskatus par sociālisma celtniecību, par ļoti sarežģītu nacionālā jautājuma atrisināšanu.

NACIONĀLĀS POLITIKAS TRIS PRINCIPI

Uz revolūciju bolševīku partijā gāja arī programma, kuras 9. punkts visām nācijām, kas bija valsts sastāvā, pasludināja tiesības uz pašnoteikšanos.

Revolūcijas un pilsoņu kara gaitā no bijušās Krievijas impērijas atdalījās Somija un Polija, Ukraina un Baltkrievija, Baltijas un Aizkaukāza republikas. Vidusāzijā izveidojās feodālās hanības, Moldāviju sagrāba Rumānija, rietumu teritorijas apdrau-

dēja Vācija, Aizkaukāzu — Anglija. Tajos Austrumos bija jāpāņi un amerikāņi, ziemeļu un dienvidu nomalēs — Antantes karaspēki. Izstājoties no imperiālistiskā kara, Padomju Krievijai nokļuva pilsoņu kara, Paša Krievijā 1918. — 1919. gadā centrālās daļās radās maksimālu — rēdā desmitiem valstisku veidojumu.

Taču Padomju Krievija pilsoņu kara gaitā bija uzlicīga principam: «Bez anekšijām un kontribūcijām». Jau kļuvošas padomju republikas, Ukraina un Baltkrievija, Gruzija, Armēnija un Azerbaidžāna, bija neatkarīgas valstis, kuras ar Krieviju saistīja tikai militāra un diplomātiskā savienība. Padomju Krievijas iekšienē izdalījās autonomijas — Tatārijas un Baškīrijas republikas, pēc tam — arī citas.

Ko nozīmēja «nāciju pašnoteikšanās» kā nacionālās politikas princips?

Te nāksies ledzilināties teorijā. Dažādu sociālo spēku nacionālās politikas dažādu nokrāsu un pozīciju vidū ir trīs pamatprincipi, kuri nosaka un pilnīgi izsmel nacionālās politikas daudzveidību.

Pirmais princips — pilnīgi visu nacionālo tiesību nolikšana. Šī pozīcija ir raksturīga galējiem politiskajiem strāvājumiem. Tur-

klāt galējie konservatori valdošajai nācijai pieskār izņēmuma tiesības, bet galējie revolucionāri nepieskār nekādus izņēmumus, tieši praksē lietas būtību tas neizmaina. Nacionālo tiesību nolikums tiek nomainīts ar faktiski dominējošās nācijas sociālo kundzību. Pie tam nav svarīgi, kas to pārstāv — muļinieks, kolonizators vai birokrāts.

Otrs princips atzīst dažādu nāciju tiesības, taču nepieļauj politisko tiesību pilnību, proti — nācijas tiesības uz savu vēsturisko likteni, neatkarību, savas valsts izveidošanu. Šai pozīcijai ir plašs spektrs, atzīstot tās vai citas nācijas tiesības, un to deklarē dažādas politiskās partijas. Šo principu sauc arī par nacionālās kultūras autonomiju. Jo tieši nācijas kultūras autonomijas atzīšana nosaka tā būtību.

Trešais princips paredz nāciju tiesības visa to pilnībā, proti — nāciju pašnoteikšanās politisko brīvību. Tieši ar šo principiālo nostādni šis princips atšķiras no nacionālās kultūras autonomijas principa. Un pats par sevi ir saņotams: nācijas pašnoteikšanās tiesības tiek atzītas vai arī netiek atzītas, nekāda gradācija te nav iespējama. Šī pozīcija ir raksturīga radikālajām revolucionārajām partijām, un pirmām kārtām — starptautiskajai strādnieku kustībai.

Katram no šiem pamatprincipiem atbilst arī savs nacionālā politikā. Nāciju pašnoteikšanās princips — proletāriskā internacionālisma politika, nacionālās kultūras autonomijas princips — buržuāziskā nacionālisma politika. Bet ar pirmo principu — nāciju tiesību nolikšanu — viss ir sarežģītāk. Tur, kur citu tautu ekspluatācijai bija buržuāziski sabiedrīks raksturs, attiecīgā nacionālā politika ieguva buržu-

āziskā nacionālisma galējo formu — sovīnismu.

Taču bija arī cits nacionālās ekspluatācijas veids — nevis sabiedrīks, bet gan VALSTISKS. Un šis veids pirmām kārtām bija raksturīgs Krievijai. Te nebija milzīgu koloniālo kompāniju, kuras ekspluatēja Baltiju vai Ukrainu, Aizkaukāzu vai Vidusāziju. Tādu, kā, piemēram, Anglijā Indijas kompānija. Tieši otrādi — Krievijas nomalēs (Baltija, Somija, Polija) kapitālisms bija plaši attīstīts, bet pats galvenais — tas bija dzīlāk iespiedies sabiedriskajās attiecībās nekā pašā Krievijā. Tas nebūt nenozīmē, ka te nebija nacionālo spaudu, bet šiem spaidiem piemita nevis sabiedrīks, bet gan valstisks raksturs. Ne jau krievu sabiedrība, ne jau krievu tauta apspieda citas tautas, bet gan Krievijas valsts, patvaldība, birokrātija. Arī krievu tautu tās apspieda tadā pat mērā, kā citas impērijas tautas. Šāda apspiešanas politika tiek saukta par LIELVALSTNIECISKUMA politiku.

Lielvalstnieciskā politiskā apziņa piemita gan sētniekam, gan kņazam no «Krievu tautas savienības» gan profesoram no «oktobristu» partijas, gan bezpartijiskajam cara armijas virsniekam, gan arī krievu skolīsonim. Lielvalstnieciskuma sindroms bija izplatīts daudz plašāk, nekā to varētu domāt sakarā ar partijiskās piederības diferenciaciju.

Tāpēc kļūst saņotams, ka ne pilsoņu karā izcīnītās uzvaras iekarojošais raksturs («Mēs Krieviju iekarojām» — Lenins), ne Krievijas tradīcijas nebūt neveicināja proletāriskā internacionālisma politiku. Un tomēr šī politika uzvarēja.

V. DOROSENKO,
vēsturnieks (APN)
(Turpinājums sekos.)

būtu labāka piena kvalitāte. Ir skanēja aicinājums katram, kas strādā fermā, padomāt, vai viņu izslaukto pienu liktu arī pašā savā galdā, vai ar to ēdinātu savus bērnus. Neiztika bez priekšlikuma, ka ir jāatgūst Latvijas piena produkcijas kādreizējā kvalitāte un labā slava. Arī — jāsastrādājas agronomiem un zootehniķiem. Jo kvalitatīvu produkciju iegūs tikai tad, ja ganāmpulkam būs laba lopbarība.

Pirmrindnieku tikšanās reizē izskanēja arī aicinājums šajā politiski sprīgajā laikā darīt savu darbu godīgi, enerģiski. Jāpiekrīt rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājam Jānim Vucēnam, ka brīvā Latvijā būs vajadzīgi čakli cilvēki un kvalitatīvi paveikti darbs. Jomēs jau neesam bagāti ar dabas dzīlēm. Mēs no paaudžu paaudzēm esam cildināti par tikumu. Dīemžēl pēdējos gados arī mūsu republikā pa roku galam strādāts gan pilnībā, gan laukos.

Kad kluba «Pienenīte» biedres jau priecājās par sanemtajām krāsnajām rozēm un nelkēm, kārtā godināšanai bija saimniecību, fermu kolektīviem, katrā profesijā labāko apsvēksnā. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas Goda raksti, apvienības naudas prēmijas, ziedi pienācās gan labākajiem mehanizatoriem, gan linkopjiem, šoferiem, fermu kolektīviem. Starp apbalvotajiem ir kolhozi «Zeita vārpa», «Smelteri», «Jersika». Leņina kolhozs, agrofirma «Sarkanais Oktobris» u.c. Cildināti tika kolhoza «Smelteri» kombainieris A. Ūgains, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» mehanizators J. Gurgāns, zirgkope J. Smukša un citi bagāti un godprātīgi darba mūža cilvēki.

Starp daudzajām ikdienas rūpju pilnajām dienām kluba «Pienenīte» un rajona pirmrindnieku salidojums, laikam, tiešām bija maza saule uz šīs cietās un pelēkās zemes, kuru viņi min diendienā, uz kuras šie cilvēki rot izaudzēt labu maizi. Tas, ka šoreiz skanēja laura mūzika, ka svētku koncerts mazdruscīn noņēma nervu un fizisko spriedzi, liecina, ka arī politisko kaislību gaisotnē, tautas atmodas laikā, cilvēka darbs centieni un paveiktais nepaliek bez uzmanības.

A. ILJINA

Kultūras dzīve: informācija

Panākumi skatēs

Zonas pašdarbnieku skatē trešo vietu izcīnīja mūsu rajona apvienotais pūtēju orķestris. Kolektīvu skatei gatavoja diriģenti Alberts Rušins un Jānis Gaiduks.

Republikāniskajā spēļu skatē piedalījās Preiļu rajona kultūras nama metode Anītra Sondore. Viņas sagatavotā programma «Ak, šie deficīti...» bija veltīta mūsu sabiedrības pēdējam «sasniegumam» — talonu sistēmai.

Tepat Viļānos noteica labākās diskotēkas Latgalē. Pirmajā vietā ierindojās kolhoza «Zeita vārpa» diskotēka «Nepaej garām». Līdz ar to arī iegūta pirmā kategorija. Šoreiz tas ir diskžokeja A. Kalvāna nopelns.

Patīkamu pārsteigumu sagādāja Livānu 1. vidusskolas 10. klases skolnieka Raiņa Vilcāna starts. Zonā iegūta trešā vieta un līdz ar to — pirmā kategorija. Vēl pavisam nesen — rajona skatē — viņam bija piešķirta tikai otrā kategorija. Tā mūsu puisi sniegumu Viļānos vērtēja republikas diskžokeju vadītājs Erlents Ermīks un visa žūrija.

V. ROMANOVSKIS

Latvijas Kultūras fonda Preiļu kopas atklātā vēstule Preiļu rajona un pilsētas Tautas deputātu padomēm

Izsakām savu uzticību jaunievēlētajiem deputātiem un lūdzam iztirzāt un risināt mūsu izteiktos priekšlikumus kultūras un izglītības jomā.

● Aicinām veikt pienācīgu uzmanību tam, kas piemērots tikai mūsu rajonam, ar ko, paceltu pienācīgā kvalitātē, varam būt interesanti arī citiem Latvijas reģioniem un ārpusai. Proti,
— ar keramiku (ar keramikas dzimtenes pirmtesībām sekmet keramikas centra un keramikas muzeja izveidi Preiļos),
— ar folkloru,

— ar vietējam slavenībām (rūpēties par J. Ivanovu, J. Graubiņu, J. Baško, brāļu Kovalevsku muzeju radīšanu).

● Par problēmu Nr. 1, kas nekavējoties risināma, izvirzīt Preiļu pils restaurāciju un visa parka kompleksa atveseļošanu. Lūdzam rast iespēju diplomēta dalīdārznieka finansēšanai Preiļu parka uzkopšanai un uzturēšanai nepieciešamajā kārtībā.

● Noratējušies par Preiļu pilsētas centra veidola likteni un vietējo arhitektūras pieminekļu nožēlojamo stāvokli, lūdzam izskatīt jautājumu par galvenā arhitekta Nikolajeva atbilstību leņķemam amatam, kā arī — nepieciešamības gadījumā nomainīt viņu ar profesionālu arhitektu.

● Uzskatām par neatliekamu iztirzāt jautājumu par rajona galvenā mākslinieka nepieciešamību, kas ir realitāte daudzos rajonos un atrisina dažādas ar vides estētiskas atveseļošanu saistītas problēmas.

● Lūdzam apspriest akūtu vajadzību pēc profesionāla teātra režisora rajona kultūras namā, lai jaunā kvalitātē paceltu teātra mākslu, izveidojot pilsētas drāmas kolektīvu (kam jau ir

vīsi priekšnoteikumi) ar perspektīvu tālā nākotnē veidot pilsētas savu Tautas teātri. Tas uzlabotu arī visu organizējamo pasākumu māksliniecisko līmeni (tai skaitā minami arī dalīdāšanās konkursi un olimpiādes krievu un latviešu valodās).

● Izglītības un kultūras komisijai izveidot darba grupu (ieteicams iekļaut tajā skolotāju, vēsturnieku J. Pizeli un dekānu A. Budži) novada vēstures sadzīšanai un izdošanai, lai atgrieztu novada vēsturisko atmiņu, izmantotu novada vēsturi kā mācību līdzekli visās skolās, arī — ar krievu mācību valodu.

● Prasā neatliekamu risinājumu jautājums par mākslas skolas izveidi un mūzikas skolas nodrošināšanu ar specifiskajām darbam piemērotām telpām. Skatīta un nopietnu pārdomu vērtā ir Alberta Vucāna un Jāņa Eglīša ideja par Mākslas centra radīšanu Preiļos, uzcēlot tam pēc speciāla projekta būvētu celtni. Kā pagaidu risinājumu piedāvājam griezties pie LKP Preiļu rajona komitejas ar lūgumu ziedot šim humānajam mērķim savas telpas, levdrotot šai iestādē strādājošo skaitlisku samazināšanos.

● Jāpakļauj stingrai kontrolei valsts simbolikas lietošana, apkarotot pārkāpumus šai jomā.

● Stingri jāiestājas par valsts valodas likuma ieviešanu, visnotaļ sākot ar valsts iestādēm (piemēram, rajona izpildkomite-

jas stendiem) un jāveic neatliekami pasākumi, lai kvalitatīvi celtu latviešu valodas pasniegšanas līmeni skolās ar krievu mācību valodu.

● Lūdzam izveidot darba grupu, lai rajona mērogā izvērtētu veltīto, sevi aprūpēt nespējīgo ļaužu apzināšanu (jo iepriekšējie dati ir sen novecojuši) un organizētu uz vietām (caur vietējo varu) nepieciešamo palīdzību. Tikai tā mēs no zēlsirdīgiem vārdiem beidzot nonāksim pie zēlsirdīgiem darbiem.

● Lai atveseļotu apkārtni vidi, nevilcinoties jāizstrādā soda sistēma pilsētu un rajona iedzīvotājiem, kā arī uzņēmumu un iestāžu kolektīviem par savas apkārtnes piesārņošanu vai neuzturēšanu kārtībā. Iesakām izveidot speciālu milicijas dienestu ar tiesībām sodīt par iepriekšminētajiem pārkāpumiem un soda naudas ieskaitīt pilsētas labiekārtošanai. Iesakām organizēt konkursus par sakoptāko māju, sētu.

● Ierosinām izskatīt laikrakstā «Lenina Karogs» publicētos T. Bekešas un J. Urtāna priekšlikumus par lielu pārdēvēšanu, balstoties uz vēsturisku materiālu un sabiedriskās domas izpēti.

Svēti ir Latvijas Kultūras forumā daudzrunātie Raiņa vārdi: «Stāvēt par kultūru ir tas pats, kas par Latviju».

(Priekšlikumi, apspriesti LKF Preiļu kopas sēdē 1990. gada 13. martā.)

Janvāra beigās rajona laikrakstā bija publicēts raksts «Vai kooperatīvam vajadzīgs Čerbers?», kura autors, rajona iekšlietu daļas pasu nodaļas priekšnieks G. Sobolevs darīja zināmas dzīvokļu celtniecības kooperatīva «Preiļi» problēmas, pie tam diezgan nekorektā veidā izteica pārtumus galvenajai grāmatvedei M. Sišoval. Saprotams, sekoja atbildes reakcija, un apmēram pēc mēneša laikrakstā tika publicēta dzīvokļu celtniecības kooperatīva valdes kolektīva vēstule «Publikācijai nepiekrītam». (Acimredzot, nav jākonkrēzē, par ko tika runāts vēstulē, tas saprotams no virsraksta.) Tika nozīmēta dienesta izmeklēšana, jo G. Sobolevs bija apvainots pretlikumīgā rīcībā. Pašlaik izmeklēšana ir beigusies, un, lai izbeigtu visāda veida baumas, dodam vārdu oficiālai amatpersonai — rajona iekšlietu daļas priekšnieka vietniekam G. MIHEJEVAM.

tehniku? Valdība vienkārši nav spējīga to izdarīt. Rodas iespēds, ka tas viss tiek darīts īstam, tāpēc arī tiek veidota attiecīga sabiedriskā doma (es to nosauktu par noziedzīgās pasaules žurnālistiski mafiozu kredos). Lai neapvainojas uz mani avīznieki par šādu salīdzinājumu. Jo vairāk tāpēc, ka vainīgi pie tā nav viņi. Katrs no viņiem pilda savu pienākumu un kopumā šo parādību izprast nespēj, bet milicijas darbiniekiem tas skaidrs ir jau sen. Taču viņi nespēj stāties pret varenajai sabiedriskajai domai, kas izveidojusies par viņiem.

Es nekāda gadījumā negribu apgalvot, ka iekšlietu iestādēs viscaur strādā ideāli cilvēki, gandrīz vai ienācēji no svešas planētas — viņus pie mums pārsvārā norīko darba kolektīvi. Interpretējot senu patiesību, var izdarīt secinājumu: kāda sabiedrība — tāda milicija. Jo reizēm darbā pie mums tiek nosūtīti tie, kuri kolektīvam nav vajadzīgi, proti — balasts. Tāpēc pakāpeniski cenšamies atbrīvoties no cilvēkiem, kuri diskreditē milicijas darbinieku vārdu. Sodiens tas ir ļoti aktuāls. Par to es runāju arī intervijā laikrakstam «Kaujas posteni» (8. marta numurā).

Bez šaubām, gadījums ar G. Sobolevu nevarēja nesastīt Preiļu sabiedrības uzmanību. Piemus ienāk dažādi jautājumi. To būtība ir šāda: kād iekšlietu daļā atbrīvoties no G. Soboleva, kurš ir pārkāpis likumu, manipulējot ar pierakstu uzreiz divās pilsētās, jo pasu nodaļas priekšniekam šāda iespēja jau, protams, ir? Dienesta izmeklēšanas gaitā, pamatojoties uz dzīvokļu celtniecības kooperatīva «Preiļi» iesniegumu, tika konstatēts, ka G. Sobolevs izdarījis dienesta pārkāpumu. Materiāli par šo faktu tika nosūtīti rajona prokurāturam. Ņemot vērā to, ka G. Sobolevs dienestā tiek raksturots visumā pozitīvi, prokurors atteicās ierosināt krimināllietu, un bija nolēmts lietu nosūtīt uz rajona iekšlietu daļas biedru tiesu. Pēc materiālu izmeklēšanas biedru tiesā galīgu lēmumu pieņēma iekšlietu daļas vadība. Uz republikas iekšlietu ministriju nosūtīti dokumenti par G. Soboleva atbrīvošanu no amata — par milicijas darbinieka nosaukuma diskreditēšanu.

Kas tad mūsu darbinieku piešpieda izdarīt šādu likumpārkāpumu? Pēc paša G. Soboleva vārdiem — personīgā ieinteresētība. Tas liek atcerēties situāciju, kad G. Sobolevs, pat izmantojot presi, mēģināja nelikumīgi panākt savu dzīvokļa apstākļu uzlabošanu. Ierosinot atbrīvot G. Sobolevu, iekšlietu daļas vadība nēma vērā jau agrāk pieļauto dienesta pārkāpumu attiecībā uz pilsoni N. Jersovu. Tātad ir likumsakarība. Iespējams, mēs kaut ko šajā cilvēkā — principā ne sliktā speciālistā, prasmīgā pasu dienesta organizatorā — netikām levdrotuši. Neko darīt, tā būs mācība mums visiem.

Materiālu sagatavoja
I. KOROLOVA

Atgriezoties
pie publicētā

Mācība nākotnei

Taču vispirms Grigorijs Mihejevs laipni lūdz dot iespēju parunāt par mūsdienu milicijas darbu, par to, kādas viņš redz problēmas. Jāpiebilst — es ne visos jautājumos piekritu autoram, taču tiesības uz savu personisko viedokli mūsdienās — tas ir pats par sevi saprotams. Un tā — vārds G. Mihejevam:

Vēl pavisam nesen milicijas darbinieku uzskatījām par varonīgu likumības un kārtības sargu, tieši šāda veida viņš lielākoties tika pasniegts arī masu informācijas līdzekļos. Dīmežei īstība viss bieži bija otrādi. Pārbautes laikā tauta beidzot par to uzzināja, kas savukārt arī ietekmēja sabiedrisko domu par atjauninātajiem milicijas darbinieku kadriem. Notika, ta teikti, atgriezeniska reakcija.

No vienas puses labi, ka «vis» kļuva zināms par milicijas darbību, par tās trūkumiem, problēmām. Daudzi cilvēki sāka samprast mūsu rūpes, pat just līdzī. Taču nevar neuztraukt tas, ka šāda veida atklātība radīja arī labvēlīgus apstākļus noziedzībai. Kaut vai tajā ziņā, ka agrāk mēs no iedzīvotājiem saņēmām zināmu palīdzību. Tagad noziedznieki presē aicina savus «kolēģus» neuztraukties — kaut vai tuvākajos piecos, sešos gados, tālāk jau redzēs. Vai tas nav paradokss?

Milicijas kadri kvalitatīvi uzlabojusies, kļuvis profesionālāki, izglītotāki. Bet kāda tam visam jēga, ja nav apgādāti ar

□ Republikā noslēdzās «Oranžās bumbas» balvu izcīņa basketbolā. Veiksmīgi šajās sacensībās piedalījās Līvānu 2. vidusskolas audzēknes jaunākajā vecuma grupā (dzimušas 1979. gadā un jaunākas).

□ Meitenes (augšējā attēlā), kuras sacensībām sagatavoja Aļona Korotkina un Irina Romanenko, izcīnīja bronzas medaļas.

□ Zēnu komanda (attēls pa labi) — ar viņiem strādāja Vjačeslavs Sešolins, ieguva sudraba medaļas.

V. MOROZA teksts un foto

LTF Domes aicinājums jaunievelētājiem Augstākās Padomes un vietējo padomju deputātiem

Tuvojas Augstākās Padomes pirmā sesija, kura notiks sarežģītos politiskajos apstākļos, kad lielā mērā izšķirsies Latvijas liktenis. Lai vēsturiskajos lēmumos, kurus pieņems šī sesija, pilnīgāk tiktu ievērota Latvijas tautas griba, LTF Dome aicina visu līmeņu padomju jaunievelētos deputātus pulcēties DAUGAVAS STADIONĀ ŠI GADA 21. APRILĪ PLKST. 12.00, lai, griežoties pie Augstākās Padomes pirmās sesijas, izteiktu savu un vēlētāju attieksmi par mūsu Tēvzemes nākotni.

LTF Dome

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā organizācijām, iestādēm, kolhoziem un padomju saimniecībām šādas ceļazīmes:

● **Ceļojumiem ar vilcienu (individuālās):**

Sevastopole (privātais sektors, ekskursijas pa Sevastopoli, uz Jaltu, Bahčisaraju) — no 16. līdz 31. maijam (cena 200 rubl.), no 23. jūnija līdz 8. jūlijam (cena 218 rubl.).

Feodosija (privātais sektors, ekskursijas pa Feodosiju un uz Aluštu) — no 11. līdz 25. jūnijam (cena 205 rubl.).

Astrahaņa (dzīvošana viesnīcā divvietīgos un trīsvietīgos numuros, ekskursijas pa Astrahaņu, braucieni ar tvaikoni pa Volgu) — no 13. līdz 26. augustam (cena 232 rubli).

Novaja Kahovka (dzīvošana tūristu viesnīcās filiālē pa 3—4 cilvēkiem numurā, ekskursijas uz Kahovkas HES, pa Askānija Novas rezervātu, uz Hersonu) — no 30. jūnija līdz 14. jūlijam.

Rostova pie Donas — Volgograda (5 dienas Rostovā, dzīvošana viesnīcā pa 3—4 cilvēkiem, ekskursijas uz Taganrogu, Azovu, Novočerkasku un pa Rostovu, 5 dienas ar tvaikoni līdz Volgogradai un atpakaļ) — no 30. jūnija līdz 12. jūlijam.

Rostova pie Donas — Volgograda (5 dienas Rostovā, dzīvošana viesnīcā pa 3—4 cilvēki, ekskursijas uz Taganrogu, Azovu, Novočerkasku un pa Rostovu, 5 dienas ar tvaikoni pa Azovas jūru ar ekskursijām uz Mariupoli un Jejsku) — no 3. līdz 15. augustam.

Užgoroda (5 dienas tūristu bāzē «Polonina», dzīvošana vasaras mājiņās pa 3—4 cilvēki, divu dienu pārgājieni uz Komjaunatnes ezeru, pastaigas pa apkārtni un 5 dienas tūristu bāzē «Nevickoje», ekskursijas pa Aizkarpātu kūrortiem, uz Nevicka pilis, pa Užgorodu) — no 22. jūlija līdz 4. augustam.

● **Ceļojumi ar vilcienu (grupām):**

Maskava — no 20. līdz 24., no 20. līdz 25. aprīlim, no 27. aprīļa līdz 1. maijam, no 4. līdz 8., no 4. līdz 9., no 25. līdz 29., no 24. līdz 30. maijam, no 1. līdz 6., no 8. līdz 13. jūnijam, no 28. jūnija līdz 4. jūlijam.

Kohtlajerve — Narva — Tartu — Tallinna — no 24. līdz 29. maijam (30 cilvēkiem, cena 3990 rubl.).

Ļeņingrada — no 14. līdz 20. maijam (30 cilvēkiem, cena 2700 rubl.).

Jaroslavļa — Kostroma — Ugliča — Pereslavļa — Rostova Veļikaja — no 13. līdz 19. maijam (30 cilvēkiem, cena 3990 rubl.).

Aleksandrova — Zagorska — Suzdaļa — Pereslavļa — Maskava — no 14. līdz 19. jūnijam (15 cilvēkiem, cena 1590 rubl.).

Tula — Kaluga — Jasnaja Poljana — no 10. līdz 16. jūnijam (30 cilvēkiem, cena 3540 rubl.).

MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1990./1991. mācību gadam sekojošās specialitātēs:

- zootehnikas (latviešu un krievu plūsmā);
- lauksaimniecības produkcijas ražošanas organizācijas un tehnoloģijas (latviešu plūsmā);
- lauksaimniecības mehanizācijas (krievu plūsmā);
- ēku un būvju celtniecības un ekspluatācijas (latviešu un krievu plūsmā).

Tehnikumu beigušie iegūs zootehniķa, organizatora-tehnologa, tehniķa-mehāniķa vai tehniķa-celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Pirmajosursos uzņems jauniešus un jauniētes ar deviņgadīgas skolas izglītību, bet otrajosursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 3 gadi un 10 mēneši, bet organizatoriem-tehnologiem — līdz 4 gadiem un 10 mēnešiem (orientējoši).

Mācību laikā atkarībā no specialitātes audzēkņi iegūs papildu profesijas: mehānizētās slaukšanas meistara, traktorista mašīnista, konstrukciju montētāja, apmetē-

ja, galdnieka, mūrnieka, atslēdznieka, šofera.

Jaunajā specialitātē «Lauksaimniecības produkcijas ražošanas organizācija un tehnoloģija» audzēkņi apgūs fermeru (zemnieku) saimniecību, nomas kolektīvu, lauksaimniecības kooperatīvu, kā arī iecirkņu priekšnieku un brigadieru darba iemaņas. Pamatā apgūs lauksaimniecības mehanizācijas, agromijas, zooveterinārijas, ekonomikas u. c. lauksaimniecībā nepieciešamās zināšanas. Audzēkņi saņems plaša profila organizatora-tehnologa diplomu, iegūs šofera, traktorista u. c. lauksaimniecības tehnikas vadīšanas tiesības, apgūs atslēdznieka, elektriķa, celtnieka u. c. lauksaimniecībā

nepieciešamo darbu pamatiemaņas.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņems 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamnieki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami, par 25 procentiem paaugstinātu stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītne, un ēdnīca.

Visās specialitātēs 1990./1991. mācību gadam uzņems saskaņā ar tehnikumā iesniegtajiem vienoto pārbaudījumu eksāmenu rezultātiem un tehnikuma uzņemšanas komisijas sēdē notikušo pārrunu rezultātiem.

Dokumentu iesniegšana deviņgadīgo skolu absolventiem:

iepriekšējā, iesūtīt iesniegumu — līdz 25.04.90.,

galīgā, iesniedzot pārējos dokumentus un eksāmenu rezultātus. — līdz 22.06.90.

Vidusskolu absolventiem dokumentu iesniegšana līdz

● **Ceļojumiem ar lidmašīnu (individuālās):**

Soči — no 17. līdz 27., no 5. līdz 15., no 7. līdz 17. maijam (cena 260 rubl.).

Mahačkala — no 20. līdz 30. maijam, no 19. līdz 29. jūnijam,

Taganroga — no 12. līdz 26. jūnijam (cena 321 rubl.).

Nevinnomiska — Tuapse — 301 rubl.,

Alušta — no 30. jūnija līdz 10. jūlijam (cena 220 rubl.),

Batumi — no 2. līdz 13. jūlijam (cena 238 rubl.).

● **Ceļojumiem ar lidmašīnu (grupām):**

Kišņeva — Odesa — no 2. līdz 6. jūlijam (cena 5910 rubl.).

Pjatigorska — Esentuki — Teberda — Dombajs — Zeļeznovodska — no 26. līdz 30. aprīlim (cena 5400 rubl.),

Volgograda — no 4. līdz 8. jūnijam (cena 5880 rubl.),

Sevana — Erevāna — Cahkadzora — Garni — Gharda — no 23. līdz 27. maijam (6540 rubl.),

Feodosija — Kerča — no 8. līdz 13. maijam (cena 6450 rubl.),

Odesa — no 12. līdz 16. jūnijam (cena 2850 rubl., 15 cilvēkiem),

Frunze — Isikula ezers — no 7. līdz 12. maijam (cena 7590 rubl.),

Baku — no 17. līdz 21. maijam (cena 6420 rubl.),

Minčegaura — Seki — Gekgeļa ezers (cena 6540 rubl.),

Ordžonikidze — Naččika — no 16. līdz 21. jūnijam (cena 6450 rubl.),

Murmanska — Mončegorska — no 25. līdz 29. jūnijam (cena 6720 rubl.).

● **Ceļojumiem ar autobusu (grupām):**

Gagarina — Narofominska — Maskava — no 19. līdz 24. aprīlim (30 cilvēkiem, cena 3720 rubl.), no 21. līdz 26. jūnijam (30 cilvēkiem, cena 3720 rubl.),

Ģatčina — Ļeņingrada — no 20. līdz 23. aprīlim, no 8. līdz 11. jūnijam, no 11. līdz 14. maijam (30 cilvēkiem, cena 2040 rubl.),

Kauņa — Trāki — Viļņa — no 17. līdz 18. jūnijam (30 cilvēkiem, cena 990 rubl.),

Pērnavā — Tallinna — no 4. līdz 6. maijam (30 cilvēkiem, cena 1500 rubl.),

Bresta — Belovežas gārša — no 4. līdz 7. maijam (30 cilvēkiem, cena 2190 rubl.),

Smolenska — no 4. līdz 6. maijam (30 cilvēkiem, cena 1560 rubl.),

Vitebska — Polocka — no 13. līdz 14. maijam (30 cilvēkiem, cena 1140 rubl.).

Ceļazīmes var iegādāties: Daugavpilī, pasta indekss 228400, 5. Augusta ielā 25, tālruni uzzinām: 26206 — ar lidmašīnu un ar autobusu, 26503 — pa dzelzceļu.

PAGASTU IEDZIVOTĀJU IEVERIBAI!

Pilsoņu kongresa delegātu vēlēšanu un pilsonības jaūtājamos griezties:

Pagasts, uzvārds	Tārunis
Aizkalne —	
P. Kažemāks	54665
Galēni —	
A. Brokāns	77261
Silajāni —	
P. Sparāns	57763
Upenieki —	
E. Kudiņš	37586
Riebiņi —	
J. Upenieks	21543
Pelēci —	
O. Kursītis	—
Leņina kolhozs —	
J. Barons	23683
Rudzēti —	
V. Marcinkevičs	48217
Rožkalns —	
V. Kūsiņa	52450
Aglona —	
A. Gavars	15382
Rušona —	
J. Rozentāls	23315
Raunieši —	
I. Stare	21079
Vārkava —	
A. Višņevskis	23322
«Sarkanā ausma» —	
A. Vanags	34534
Smelteri —	
J. Podnieks	21844

MAINA Līvānos 3 istabu dzīvokli pret 4 istabu dzīvokli. Zvanīt vakaros 42139.

Lai tēva mila paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.
(I. Mežnora)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Bečam, pavadot TETI kapu kalnā.

SCO mehānisko darbnīcu kolektīvs

Un tā mēs aizejam —
Tā pēkšņi un pavisam,
Bez ceļa atpakaļ...
(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Albertam Muktiņam, izvadot BRALI smiltāja.

Līvānu elektrisko tīklu rajon kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Valentīn Balodei, MATI smiltāja izvadot Poliklīnikas kolektīvs

Pār tavu dzīvi mūža vakars klājies.
Miers auklēs rokas, darbā gurošās.
(P. Priede)

Dalāties lielajās bēdēs ar PETERA BECA ģimeni, izvadot viņu smilšu kalnā.

Kolhoza «Rušona» valde un arodkomiteja

Saņem, labā zemes mātē,
Vienu sirmu māmuliņu,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Samovičai, MATI smiltāja izvadot.

Preiļu SCO kolektīvs

Nokrit lapa, izdeg svece,
Apklust tēva valodina.
(T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Juri Beču, TĒVU smiltāja izvadot.

Preiļu SCO kolektīvs

● **LAIKRAKSTĀ PUBLICĒTIE MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPoguĻO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PAREIZĪBU ATBILDĀ RAKSTU AUTORĪ.**

● **MŪSU ADRESE:**
228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● **REDAKCIJAS TĀLRUNI:** redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzzinās par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «AVīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
(«Новадніекс» («Земля»). Газета Прейльскогo района на латышском языке.)

Metiens 14 099 eksemplāru (latviešu valodā — 10 123 eks., krievu valodā — 3 976 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 421.